

I za batom mesa zerljenoga!
 No se na to ne naljuti, brate;
 Niti sjeći niti tari svata.
 Ti si, brate, vavik naučio
 Ospavati danasc poslim podne
 Kod ovaza u Scari planini.
 Na kognu ce te sanak privariti:
 Podnice te kiti pod barjakom;
 Pak chiesc ludo izgubiti glavu. —
 Za to junak aje i ne aje:
 Vec on ode drumom za svatovim.
 Kad dostixe kicene svatove,
 Al govori do devet Vezira:
 Nuder kurve, zerna Bugarina,
 Kud je danas za nam' pristanuo
 Za komadom i za čascom vina
 I za batom mesa zerljenoga! —
 Al se na to junak ne naljuti,
 Niti tare, niti siće svate.
 A kad bio danak poslim podne,
 Na konju ga sanak privario,
 Podnese ga kiti pod barjakom:
 Sve ga kita tuće od barjaka.

.
 Ne čuđim se Zaru velikome,
 Sto mu rusu ne odsieće glavu:
 Jer je Zare serza milostiva,
 Milostiva i Boga bojecia:
 Vec se čuđim velikom veziru,
 Scto ga rusom ne rastavlja glavom. —
 U to se je doba probudio:
 Do tri skoka natrag poskoćio,
 Do tri skoka, devet bojni koplja.
 Al veli mu do devet Vezira:
 Da ti Boga, zerni Bugarine,
 Prodaj nami vranza velikoga:
 Dacemo ti devet bedevija:
 Josc uza to, devet tovar' blaga. —
 Mući junak, niscta ne govori,
 Već govori svome buzdovanu:
 Buzdovane, moj e perje svjetlo,
 Dok je nami perje jedinoga,
 Ne damo mi vranza velikoga! —